

Csődben, csöndben rt. lett a nyomda

(Folytatás az 1. oldalról)

A csődegyezség sorsa gyakorlatilag megpecsételődött, amikor Magyar Lászlóné, a Takarékbank fiókvezetője lépett a mikrofonhoz és közölte, cége ma semmilyen csődegyezséget nem tud megkötni, mert a nyomda által kidolgozott programban egy 21 milliós refinanszírozási hitel átütemezését és kamatainak elengedését is kéri. Márpedig a Takarékbank csak közvetítő, az MNB kontójára nem alkudozhat.

Bár egy órányi vita után látszott, ma nem lesz egyezség, mégis több mint három órán át tartott a hitelezőkkel folytatott alku. A nyomda képviselői szeretnék volna, ha mégis csak elfogadják az általuk letett programot. Ennek érdekében többször is „megfenyegették” a kishitelezőket, ha nem lesz egyezség, marad a felszámolás és akkor gyakorlatilag futhatnak a pénzük után.

A program egyébként a legtöbb esetben nemcsak a kamatok elengedését és a fizetés átütemezését javasolta, hanem sok esetben a tőketartozást is szerette volna megnyirbálni. Az OKHB képviselője például a rájuk vonatkozó négy pontból mindössze egyet tartott elfogadhatónak. Általános volt a vélemény, hogy a felkínált egyezség és program komolytalan.

– A hitelezők vannak Önöknek kiszolgáltatva és nem fordítva. Így kellene gondolniuk a Szegedi Nyomda vezetőinek – mondta egy német céget képviselő ügyvéd, dr. Egri Károly.

Igazi vita a nyomda ingatlanjai körül alakult ki. A kilábalási program szerint ugyanis adósságainak nagy részét a belvárosi nyomdaépület eladásából tudná finanszírozni a Szegedi Nyomda. Ennek szakértők által becsült értéke 150 millió forint. De kiderült, egy

szerencsétlenül alakult adásvételi szerződés miatt a tulajdon közös az Impulzus Kft-vel, amely akár akadályokat is gördíthet az eladás elé. A szegedi kft.-vel egyébként pereskedik is a nyomda áráránytalanság címén. Mindent összevetve 440 milliós tartozás mellett – a Makkosházi körüli új nyomdaépület értékét is számolva – körülbelül 300-350 milliós vagyonnal bír a Szegedi Nyomda. Kiderült, igazából senkinek sem érdeke a felszámolás, hiszen ilyen vagyoni háttér mellett, ha el is kelnének az ingatlanok, nem fedeznék a cég teljes tartozását, s várhatóan a kishitelezők járnának rosszul.

– Szép, hogy állami garanciával megvalósított egy több százmilliós beruházást a cég, örvendetes az is, hogy átalakult, de ezt ne a hitelezőkkel akarják megfizettetni – mondta az egyik jelenlévő.

Többen kétségbe vonták,

hogy az egész csődegyezség alapjául szolgáló belvárosi épület eladása mennyire reális, akad-e árán vevő rá akkor, amikor időközben az épület egyrészt perli a tulajdonos.

Néhányan igen határozottan és kemény feltételeket szabva igyekeztek tárgyalni. A Dégáz képviselője például – egyéves türelmes várakozás után – nemcsak a tartozás kiegyenlítését kérte, de késedelmi kamatot is kilátásba helyezett. Kiderült, a társadalombiztosításnak is 35 millióval tartozik a nyomda, ezt egy év alatt négy részletben szeretné visszakapni az igazgató.

Volt, aki egyenesen kijelentette: 160 hitelezővel sem most, sem később nem tud majd megegyezni a nyomda, jobban tenné, ha a felszámolást választaná. Végül nem sikerült egyezsége jutni a hitelezőkkel: a csődegyeztető tárgyalást felfüggesztették. Augusztus 6-áig el még a moratórium, de ezt újabb harminc nappal meghosszabbíthatják a hitelezők, amire tegnap mutatkozott is hajlandóság.

Rafai Gábor

Éhségsztrájk 217 ezerért

Lapzártakor kaptuk a hírt: Szegeden, a Jobb faszor 17. számot viselő ikerház előtt Gercsó László asztalos vállalkozó éhségsztrájkot kezdett. A 47 éves szakemberhez közel álló személyek szerint a kétségbeesett vállalkozó három hónapot dolgozott az említett épület munkálatain, s véleménye szerint az építetők még 217 ezer forint anyag- és munkadíjjal tartoznak neki. Informátorunk szerint Gercsó László az utolsó pillanatig jó viszonyban volt az ikerház tulajdonosaival... Járandóságának megtagadásával egzisztenciális függőségbe került, s ily módon tiltakozik ezen helyzet ellen.

■ Csütörtök hajnaltól él az FM (nem Földművelésügyi Minisztérium) 100,4 Mhz. azaz Tóth András (Óriás) rádiója. A naponta 24 órát adó adó sok zenét, jó műsort, rövid híryananyagot és egy óriási méretű bulit ígér.

Ugye emlékszik a tisztelt olvasó a májusi sörfesztivál nagy-nagy sikerére? Akkoriban sok polgártársunk mondott köszönetet a DM csapatának, mert végre olyan régi-jó ismerősökkel is összefuthattak, akiket már évek óta nem láttak. Ennek apropóján e hét végére, a szombat éjszakára városi méretű házbilit szervezünk. Hogy kik? A Rádió 88 és a Délmagyar.

De hogy ne vágjunk a dolgok közepébe, kezdjük a pénz-

HB-szolgálat Városi méretű buli Könyvpremier

Rádió 88

tek estével: hat órától ismert, de nem eléggé alaposan megismert vendégek beszélnek arról, hogy 1. mit csinálnak, ha épp nem azt csinálják, 2. milyen zenét hallgatnak szívesen, és 3. hol fognak bulizni szombat este. Éjjel 11-kor Posztobányi László beszélget örömlányokkal és stricikkel, sok zenével, könnyel és tiszavirágéletű ígéretekkel. Mindez az e napon

megjelenő Lányok a szalonból című kötet beharangozójaként kondul el. (A nyomdameleg példányok a Fesztivál sörözőjében megvásárolhatók.)

A szombat tehát: a nagy buli napja. Telefonos HB-szolgálat, randevűközvetítés, kaja-pia, móka s kacagás. Vasárnap: másnap.

Minderről bővebbet holnapi lapszámunkban.

■ A közbeeső csaknem tíz év a gyakorlati tapasztalatszerzés. „Az egyetem nem a hétköznapi tervezésre készít fel, a szakmai rutin csak menet közben sajátítható el. Azzal is csak nyer a pályakezdő, hogy végig kell járnia a számlárlétrát: kezdi a kistelepülésekkel.” Nagy Imre a Szentes környékiekkel: összevont rendezési tervei Árpádhalomnak, Fábianszabvány-nak, Eperjesnek, Derekegyháznak jó iskolának bizonyultak. Később aztán több más község és város tervezése következett. „A településtervezés részének értem és fontosnak tartom a kutatási-vizsgálati tevékenységet is. A tulajdonképpeni tervezés előtt tisztában kell lenni az adott város, falu belső összefüggéseivel – a múltbeliakkal és a jelenlegiakkal is. Ez utóbbiak nélkül hogy ülhetne egy asztalhoz a döntéshozó, de mégiscsak laikus képviselőtestület tagjaival? Az ő fejükkel is kell gondolkodnia...”

E tanulóévek tanulságaként így summáz Nagy Imre: „Az óhatatlan ütközéseket, szakmai vitákat – így utólag – nem tartom kudarcnak! Be kellett látnom – és ezt másoknak is ajánlom –, hogy minden településen többféle érdek működik és ezeket figyelembe kell venni. A tervezőnek ki kell találnia a mindenki által elfogadható megoldást, miközben az általános szakmai szempontoknak is meg kell felelnie. Az sem baj, ha a tervezés során is előfordulnak belső, szakmai viták, mert ezek ugyancsak az optimális terv felé visznek.”

Az urbanisztikát politikai színezetű hivatásnak tartva azt vallja: a „hivatásos” politiku-

„Keressék a kapcsolatot a várostervezőkkel!”

Bemutatjuk az új megyei főépítészt

Fotó: Nagy László

Ő maga sem titkolja: viszonylag későn szerzett diplomát. Mert először ugye az iparművészeti főiskolára jelentkezett, aztán beült a 24 hónapi katonaság, majd pályamódosítással szerzett statikus-szerkesztői munkát vállalt Pesten az Iparterv-nél. Onnan vették fel a műegyetem építészmenőki karára

sok – ideértve a települési önkormányzatok képviselőit is – összetett személyiségek, sok mindenről döntenek, sok mindenhez kell érteniük. Ez urbanista is összetett személyiség – körülbelül ugyanúgy sokrétű a feladata, mint a politikusoké –, de speciális a szakképzettsége. „Nem véletlenül javasolta 1990-ben Konrád György a politikai pályára aspirálóknak: keressék a kapcsolatot a várostervezőkkel! E kapcsolatnak

Hápgogtam

A lehetséges legbarátságosabb támadás ért a minap Szeged utcáin. Hivatalosan nem minősíthető kriminek, de veszedelmes lehet. Azt mondja valaki, ő megvallja, az MDF tagja, és semmiképpen nem érti azokat, akik nem helyeslik pártja politikáját. Rólam tudnia kell, hiszen többször mondtam újságban is, azelőtt se voltam tagja egyetlen pártnak se, és most se vagyok, viszont mindben becsülöm azt az igyekezetet, amelyet az ország javára szán. Mondtam is neki, feleletként most is, bár csöndesebb szóval, hiszen belső meggyőződése nem vásári portéka, amit utcához kiabálnom kéne.

Majdnem azt írtam föl címnek, hogy Kaukázus-tours, mivel a baráti beszélgetés egy utazási iroda előtt történt. Meg azért is, mert a baráti eszmefuttatás arra irányult, hogy akinek ez a mostani rendszer, azaz az MDF politikája nem tetszik, annak van világútlevéle, vegye elő, és menjen, ahová akar. Akár a Kaukázusba is. Ahol most éppen a grúzok és az abházok gyilkolják halomra egymást.

Biztosan nem kezdtem volna nyilvános vitát vele, hiszen az utcai nyilvánosságot még mindig nem szoktam meg, de most szóhoz se tudtam jutni. Csak hápgogtam. Mert az én történelmi emlékeim között máig elevenen él az a szándék, hogy minket, magyarokat, kik és hányszor akartak visszadugni már Szibériába, amikor útban voltunk nekik, és hányszor adtak kegyelemből világútlevélet annak, aki nagyon terhére volt az uralkodó osztálynak. Azért is hápgogtam, mert én mostanig ugyanennek a pártnak a jelszavai-ból inkább azokat jegyeztem meg, amelyek nemzeti összefogásra buzdítottak, és nem nemzeti szétszórásra. Miniszterelnökönk az első támadások éppen azért érték, mert máig vitatható módon azt nyilatkoztatta ki, hogy tizenötmillió magyar miniszterelnöke akar lenni. Ő se azt mondja, akinek nem tetszik, vegye a kalapját, tüsse mellé világútlevélét bokrétnak, és hagyja el az országot.

Azért is hápgogtam, mert eszembe jutott Rózsa Sándor megint. Tudom ugyan, semmi köze nem volt az MDF-hez, legföljebb a szabadságharcba kevert némi betyárvirtust karikásával, de a legenda szerint ő felelte a fölötte ülkező bíróknak, amikor megkérdezte tőle, miért tette el láb alól ezt meg ezt a kapcabettyárt: Rőttenetös jussom volt hozzá. A nevemben gyilkolt. Erősen bízom benne, mindenféle kitelepítődéstől elhatárolja magát az a párt, amelynek a nevében lelkeket gyilkolnak napjainkban.

Azért is hápgogtam, mert az összitalról hallottam éppen, hogy meg akarnák tisztítani a Kárpát-medencét a nem magyaroktól. Bár a nagy keresztvezések korát éljük, talán mégse kellene a „nyugodt erő pártját” szittyabolondériákkal keresztelnünk. Még utcák sarkán se.

Howáin lenn

Szegedi felvételi ponthatárok

Az ország felsőoktatási intézményei ágazatonként közös értekezleten e napokban állapítják meg az egyes szakok ideai felvételi ponthatárait. A ponthatárok megállapításakor a jelentkezők számát, az általuk elért eredményeket, valamint az illető szak felvételi irányszámát veszik figyelembe. A szaknak megfelelő pont-

határt elért jelentkezők ideán felvételt nyertek az illető felsőoktatási intézménybe.

A mai napig a természet-tudományi karok és az egészségügyi felsőoktatás ponthatárait meghatározó értekezletek zajtottak le. Az alábbiakban az eddig ismert szegedi felsőoktatási számokat közöljük.

József Attila Tudományegyetem	
Természettudományi Kar	
Tanári szakok	
Biológia szak	109
Fizika szak	95
Földrajz szak	107
Kémia szak	100
Matematika szak	103
Számítástechnika szak	103
Nem tanári szakok	
Biológus	118
Fizikus	102
Geográfus	107
Matematikus	109
Programozó matematikus	106
Közgazdasági progr. mat.	114
Vegyész	107
Szent-Györgyi Albert	
Orvostudományi Egyetem	
Egyetemi képzés	
Általános orvos	110
Fogorvos	107
Gyógyszerész	100
Főiskolai képzés	
Általános szociális munkás	
nappali	86
levelező	84
Gyógytornász	94
Védőnő	
nappali	80
levelező	70

az Albertírsáról fővárosi albertletbe származott fia-talembert. 1982 a diplomázás éve a „lakó” tanszéken. „Hasznomra vált, hogy épülettervezőként kezdtem, noha már akkor is vonzott a várostervezés.” És mert domaszóthy lány lett a felesége, elvágyódásuk a székesfővárosból abban mutatkozott meg, hogy Szeged vonzása telibe találta őket. 1984-ben vagyunk, az itteni álláskeresés esztendőjében. Az egyetemen Tanárként tisztelt Meggyesi Tamás után itt találkozik a másik meghatározó személyiséggel: a csomitervező Maróthy Győzővel. Ajánlata csábító volt: várostervező lehet Nagy Imréről. Mert hogy róla szól e bevezető, Csongrád megye ideán májusban kinevezett új főépítészéről.

főépítési posztra pályázatot hirdettek. „Ezen a helyen a hatáskör lényegében regionális tervezési, területfejlesztési koordinációt jelent. Ez a kibontakozóban lévő szakterület új „szerelmem”, mióta rádöbbenem a tágabb összefüggések fontosságára. E mellett persze a „végeredményt”, az építészeti alkotást sem tartom alárendeltnek. Ellenkezőleg! Tudatosítani kívánom minden érdekeltnél – beleértve a vállalkozókat is – a szép épített környezet, a harmónikus településkép pozitív visszahatását – például az idegenforgalom alakulására, a közvetlen térségi fejlődésre. Azokkal értek egyet, akik a meggyét, mint középszintű közigazgatási egységet nem pénzügyi elosztó szereppel ruháznák föl. A porosz „hivatal-megye” helyett a „területfejlesztő” megyének van szerintem jövője. Ennek eszközeként egy régió területrendezési terveinek egymásra épülő hálózata az ideális cél. Ezen belül a helyi önkormányzatok helyi tervekkel természetesen öndíllóak lehetnek. S ha hozzáteszem, hogy a pénzügyi finanszírozás egyre sokszibb lesz, hiszen többek között a vállalkozói szféra is érdekeltté válik a településfejlesztésben, akkor körülbelül meg is fogalmaztam megyei főépítési hivatallásomat: e folyamatok segítségét tartom feladatomnak.”

Pály Katalin